

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SKURPIE GMINA PŁOŚNICA

**na lata 2014-2025
(aktualizacja)**

URZĄD GMINY PŁOŚNICA
ul. Dworcowa 52
13-206 Płońska

Opracowanie:
Grupa Odnowy Wsi Skurpie

Niniejsza aktualizacja *Planu Odnowy Miejscowości Skurpie* została przyjęta Uchwałą Zebrania Wiejskiego Sołectwa Skurpie z dnia 09 lutego 2016 roku oraz zatwierdzona Uchwałą Nr XVIII/125/18/2016 Rady Gminy Płońska z dnia 26.02.2016 roku.

WSTĘP

Niniejszy Plan Odnowy Miejscowości został opracowany dla sołectwa Skurpie, administracyjnie przynależącego do Gminy Płońnica w powiecie działdowskim w województwie warmińsko-mazurskim.

Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem strategicznym, stworzonym przy udziale mieszkańców. Określa strategię odnowy i rozwoju społeczno-gospodarczego dla danej miejscowości, w tym najważniejsze działania, które sami zainteresowani uznali za istotne dla swojej miejscowości, a które pomogą im rozwiązać problemy i osiągnąć stawiane sobie przez nich cele. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania przy założeniu także ich własnej aktywności, oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Płońnica. Plan Odnowy Miejscowości pozwolił także na uświadomienie sobie przez mieszkańców ich roli w tworzeniu pomysłów na własny rozwój i poprawę warunków życia.

Sporządzenie a następnie wdrożenie Planu Odnowy wiąże się z określonymi korzyściami dla społeczności lokalnej:

1. możliwość korzystania z funduszy strukturalnych i innych zewnętrznych źródeł finansowania działań rozwojowych;
2. zdynamizowanie rozwoju społeczno-gospodarczego miejscowości dzięki pojawiającym się nowym możliwościom podejmowania działań rozwojowych;
3. wzrost atrakcyjności życia społeczno-kulturalnego;
4. wdrażanie pozytywnych zmian akceptowanych przez mieszkańców;
5. wzrost wartości majątku komunalnego – nieruchomości;
6. aktywizacja społeczności lokalnej – wzrost tożsamości z miejscem zamieszkania i stopnia integracji mieszkańców wokół działania na rzecz własnego środowiska – miejscowości;
7. stworzenie lokalnego forum wymiany informacji i doświadczeń.

Plan Odnowy Miejscowości Skurpie zaplanowany został na okres kilku najbliższych lat.

W ramach Planu opisane są zasoby sołectwa, wypracowana na forum zebrań wiejskich oraz w drodze badania ankietowego wizja odnowy i rozwoju wsi, jak również zestaw celów strategicznych wraz z planowanymi w ich ramach przedsięwzięciami. Opracowany Plan Odnowy Miejscowości wraz z opisem przedsięwzięcia, stanowić będzie załącznik do składanych do różnych instytucji wniosków o dofinansowanie realizacji planowanych zadań.

Plan Odnowy Miejscowości, poprzedzony konsultacjami społecznymi, jest dokumentem, który może ulegać zmianom. Oznacza to, że może być aktualizowany i dostosowywany w zależności od istotnych uwarunkowań rozwoju oraz bieżącej oceny skuteczności Planu.

1. ANALIZA ZASOBÓW SOŁECTWA

1.1. Położenie

Skurpie to jedna z 15 wsi sołeckich Gminy Płońnica (południowa część woj. warmińsko-mazurskiego, powiat działdowski). Wieś położona jest we wschodniej części Gminy, ok. 8 km na wschód od Płońnicy, przy drodze powiatowej P07 127 Burkat- Płońnica-Wielki Łęck.

Źródło: <http://www.plosnica.pl>

1.2. Historia

Osada musiała już istnieć we wczesnym średniowieczu, świadczy o tym znaleziony tu skarb ozdób i srebrnych monet z XI wieku. Odkrycia archeologicznego dokonano w pobliżu wczesnośredniowiecznego cmentarzyska ciałopalnego, gdzie pod przyzmą kamieni znaleziono skarb w glinianym naczyniu. Ukryto go po 1027 roku, jednak nie był to jak początkowo sądzono depozyt grobowy¹. W literaturze fachowej uważa się, że ten skarb i tutejsze groby wyznaczają północną granicę (wraz ze znaleziskami w Malinowie) słowiańskiego osadnictwa we wczesnym średniowieczu².

W dniu 13 VII 1410 roku przez wieś Skurpie maszerowała armia królewska Jagiełły³. Jest to pierwsza pisana wzmianka o istnieniu tej miejscowości. W średniowieczu nazwę wsi zapisywano jako *Skorpen*. Kolejna wzmianka historyczna pochodzi z 1480 roku, kiedy to wielki mistrz zakonu krzyżackiego Martin Truchsess von Wetzhausen nadał w tymże roku Ludwikowi ze Słupu (Starkenberga) 10 włók położonych w Skurpiu, między Burkatem a Niestoją, na prawie magdeburskim⁴.

W 1550 roku we wsi było 5 gospodarstw. W tymże roku książe Albrecht Hohenzollern nadał dziedziczne wójtostwo braciom Maciejowi, Hanuszowi i Andrzejowi Wilamowskiemu oraz ich spadkobiercom. Dokument ten przechowywano w tej rodzinie aż do 1945 roku. Przywilej ten obowiązywał do chwili przyłączenia Działdowszczyzny do Polski (17 I 1920), a przez pierwsze lata po wojnie utrzymywał się jeszcze przez jakiś czas prawem zwyczajowym. Ostatnim dziedzicznym wójtem Skurpia był Kuba Wilamowski⁵.

Skurpie były też znacznym ośrodkiem edukacji. Szkołę założono tu między 1717 a 1742 rokiem. Pierwszym nauczycielem był Koszkowicz. W 1877 roku szkołę przebudowano po raz pierwszy. W 1893 roku do szkoły uczęszczało ponad 100 dzieci i nie mieściły się w dotychczasowym budynku. Wynajęto wtedy lokal u Jakuba Sątopskiego. Przybył też drugi nauczyciel. W 1896 roku nadzór nad szkołą piastował pastor Gustaw Jan Wilamowski z Burkatu. W 1899 dobudowano do szkoły dobudówkę, a 1908 roku wynajęto kolejne pomieszczenia u Sątopskiego. Na przełomie XIX i XX wieku istniała w Skurpiu przez jakiś czas szkoła doksztalająca dla dziewcząt. Przyczyniła się ona do ożywienia życia wsi poprzez wystawiane często przedstawienia teatralne. W 1912 roku otwarto tu szkołę doksztalającą dla chłopców⁶. Bezpośrednio po przyłączeniu Działdowszczyzny do Polski kierownikiem szkoły w Skurpiu został Ślązak – Jan Baron. Był to człowiek *młody i pełen zapału*. Przyczynił się on do ożywienia życia kulturalnego wsi organizując przedstawienia teatralne i zakładając chór, zachęcał też zdolniejszych uczniów do dalszej nauki. Był nauczycielem przez cały okres międzywojenny⁷.

W 1891 roku zbudowano szosę Skurpie-Burkat⁸. W *Słowniku Geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich* pod redakcją F. Sulimierskiego, w tomie X wydanym w 1889 roku można przeczytać, że Skurpie to wieś w powiecie niborskim, $\frac{3}{4}$ mili na płn.-zach. od Działdowa, licząca 1189 ha, 93 domy, 495 mieszkańców⁹. W 1936 roku wieś zamieszkiwało 550 mieszkańców.

Największe szkody wieś poniosła w czasie działań militarnych 1914 r. Wieś Skurpie, obok Działdowa, Iłowa, Narzymia, Kisin, Płońnicy, Sarnowa i Zakrzewa, była jedną z najbardziej poszkodowanych miejscowości w regionie. Przed końcem wojny odbudowano ją prawie całkowicie, m. in. dzięki pomocy społeczeństwa z centralnych dzielnic Niemiec. Powiat działdowski (w nim wieś Skurpie) był jedynym powiatem mazurskim, który znalazł się w granicach

1 Kowalczyk E, *Dzieje granicy mazowiecko-pruskiej*, Warszawa 2003, s. 143

2 Tamże

3 *Działdowo z dziejów miasta i powiatu*, Olsztyn 1966, s. 65

4 Kętrzyński Wojciech, *O ludności polskiej w prusiech niegdyś krzyżackich*, Lwów 1882, s. 323

5 *Działdowo z dziejów miasta...*, s. 163

6 Tamże, s. 164

7 Tamże, s. 164

8 Tamże, s. 140

9 *Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich* pod red. F. Sulimierskiego, tom X, s. 741

II Rzeczypospolitej. W czasie wojny gospodarka rolna bardzo podupadła, a dalsze straty materialne mieszkańcy wsi ponieśli w 1920 roku, kiedy to na skutek ofensywy Armii Czerwonej przytłaczająca większość opuściła w okresie zniw swe gospodarstwa i wróciła dopiero po cofnięciu się frontu.

10 stycznia 1920 roku weszły w życie postanowienia traktatu wersalskiego dotyczące granic polsko-niemieckich oraz postanowienia odnośnie plebiscytu. Spis powszechny z 1921 roku informuje o wójtostwie o nazwie Skurpie złożonym z folwarku i wsi, należącym do nowopowstałego powiatu działdowskiego, przynależącego do województwa pomorskiego. W folwarku notowano 3 domy i 67 mieszkańców. Wśród nich 54 osoby podało wiarę katolicką i 13 ewangelicką. Pod względem narodowościowym wszyscy podali polską narodowość. We wsi notowano w tym czasie 66 domów i 531 mieszkańców. Tutaj przeważali ewangelicy, było ich 451 i tylko 80 katolików. Większość z nich podała narodowość polską i tylko 92 niemiecką¹⁰.

Najpierw brak stabilizacji, później kryzysy gospodarcze i wyjątkowo niekorzystna sytuacja dla rolnictwa powodowały, że gospodarzę wsi cechował zastój. Mimo korzystnej, jak na warunki polskie struktury agrarnej rosło bezrobocie. Wielu młodych ludzi wyjeżdżało szukać pracy. Inną przyczyną emigracji rodzimej ludności mazurskiej była niefortunna polityka prowadzona przez ówczesne władze polskie. W tym czasie część mieszkańców opuściła swoje domostwa i osiedliła się w Prusach Wschodnich. Przez cały okres międzywojenny wybudowano we wsi zaledwie kilka skromnych pomieszczeń mieszkalnych i gospodarskich.

Według danych z 1929 roku właścicielami ziemskimi byli: B. Gerik (60 ha), Alojzy Mewiński (dzierzawca na 182 ha), Józef Łuczak (65 ha), J. Szczepański (54 ha) i Otto Wilamowski (105 ha). Akuszerką we wsi była A. Steyr, kowalem E. Fimmer, rzeźnikiem H. Bohlmann, wiatrak należał do R. Łakóra. Były też dwa sklepy J. Kierskiego i A. Millera¹¹.

Przed wybuchem II wojny światowej wielu mieszkańców wsi wstąpiło do NSDAP. Byli to: Wilhelm Fiergolla rolnik, Adolf Gburek rolnik, Wilhelm Plewka rolnik i Herman Wondziński biuralista (stan na 1936 rok)¹². Niemieckie organizacje wspierał też Heinrich Thiart¹³.

II wojna światowa również nie ominęła terenów Skurpia. Nie ma jednakże dokładnych informacji o losach miejscowej ludności w czasie działań wojennych. Po II wojnie światowej wieś Skurpie należała do utworzonego w styczniu 1945 roku powiatu działdowskiego, który został włączony do województwa warszawskiego. W skład powiatu wchodziły dwa miasta (Działdowo i Lidzbark Welski) oraz osiem gmin wiejskich: Działdowo, Filice, Iłowo, Kiełpiny, Lidzbark Welski, Płońnica, Rybno i Żabiny. Powiat działdowski zajmował wówczas powierzchnię 834 km².

Od 6 lipca 1950 roku wieś Skurpie, jak i cały powiat, została włączona do województwa olsztyńskiego. Dnia 1 czerwca 1975 roku w wyniku kolejnej reformy administracyjnej kraju zlikwidowano powiaty jako jednostki administracyjne. Równocześnie zwiększono liczbę województw do 49. Skurpie włączono do nowego województwa ciechanowskiego. Natomiast od 1 stycznia 1999 roku wieś należy do nowopowstałego województwa warmińsko-mazurskiego.

¹⁰ *Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej opracowany na podstawie wyników pierwszego powszechnego spisu ludności z dnia 30 IX 1921 roku, województwo warszawskie*. Warszawa 1925, tom I, województwo warszawskie, s. 17

¹¹ *Księga adresowa Polski (wraz z W. M. Gdańskiem) dla handlu, przemysłu, rzemiosła i rolnictwa rok 1930, Annuaire de la Pologne (y compris la V. L. Dantzig)*, Warszawa 1930, s. 1193

¹² Bystrzycki Piotr, *Działdowszczyzna w latach II Rzeczypospolitej*, Olsztyn 2000, s. 208

¹³ Tamże, s. 188

1.3. Środowisko kulturowe

1.3.1. Zabytki

Skurpie to wieś założona na planie wrzeciona z charakterystyczną dla tego regionu zabudową. Układ przestrzenny wsi został częściowo zniszczony i posiada ubytki. W znacznym stopniu zachowały się jednak elementy tradycyjnej architektury mieszkalno-gospodarczej. Zabudowa wsi częściowo przekształcona została we współczesną, miejscami dysharmonijnie przebudowaną.

Na terenie sołectwa znajduje się ponad 20 budynków objętych ochroną konserwatorską. Są to budynki mieszkalne i gospodarcze, przeważnie wykonane z cegły lub z cegły i kamienia, pochodzące z końca XIX i początku XX wieku.

Na wschodnim skraju wsi znajduje się cmentarz ewangelicki z początków XX wieku o powierzchni 0,33 ha. Założony na planie prostokąta cmentarz o nieregularnym układzie przestrzennym jest w znacznym stopniu zniszczony. Zachowały się liczne ślady po dawnych pochówkach oraz kilka grobów z pomnikami nagrobnymi. Większość mogił obramiona jest kamiennymi krawężnikami, a nazwiska zmarłych umieszczone są na pulpitowych tabliczkach. Część grobów otoczona jest opieką.

1.3.2. Sławni mieszkańcy

Skurpie to rodzinna wieś Hieronima Skurpskiego. Ten znakomity malarz, rysownik, historyk sztuki i działacz kultury urodził się w Skurpiu 17 października 1914. Właściwie nazywał się Herman Karol Schmidt, lecz nazwisko zmienił po zakończeniu II wojny światowej i już nigdy do niego nie wrócił.

27 stycznia 2005 roku Rada Miasta Działdowo nadała Hieronimowi Skurpskiemu tytuł Honorowego obywatela Miasta Działdowo.

Poniżej zamieszczony został tekst Uzasadnienia Uchwały Nr XXVI/220/05 Rady Miasta Działdowo z dnia 27 stycznia 2005 roku w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Hieronimowi Skurpskiemu, opisujący sylwetkę artysty.

Uzasadnienie

Hieronim Skurpski

Urodzony 17 października w roku wybuchu pierwszej wojny światowej Hieronim Skurpski, a właściwie Herman Karol Schmidt będzie obchodził 90 urodziny. Nazwisko zmienił po wybuchu II wojny światowej i nigdy do niego nie wrócił.

O „chłopaku ze Skurpia”, jak mówiła o Nim Emilia Sukertowa-Biedrawina, napisano i powiedziano bardzo wiele. Nietuzinkowa osobowość, artysta o wspaniałym dorobku. Od chwili osiedlenia się w Olsztynie w marcu 1945 roku aż do dziś inspirator wielu inicjatyw społecznych i kulturalnych.

Dzieciństwo i młodość to czas, w którym zostały rozbudzone jego zainteresowania artystyczne, w wyobraźni zamieszkały postaci z baśni i legend mazurskich, opowiadanych przez babcię, zwaną z mazurska „grózką”.

Przełomowym momentem było poznanie małżeństwa Biedrawów z którymi zetknął się w Muzeum Mazurskim, gdy przyniósł kartony ze strojami ludowymi, zrekonstruowanymi na podstawie opowiadań babki. Zostały one zakupione do muzeum i wystawione. Skurpski entuzjastycznie włączył się w poszerzanie zbiorów etnograficznych Muzeum. To Biedrawowie zdecydowali o jego edukacji w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie, sfinansowali też dwa lata pobytu w bursie. Pieniądze na następne dwa lata nauki zdobył malując w czasie wakacji wewnątrz kościoła w Burkacie. Rozwijał się wielostronnie, zawsze związany z ziemią urodzenia i pod opieką duchową pani Emilii. Zadebiutował na łamach „Kalendarza Mazurskiego” rysunkami, umieszczał tam też opowiadania, legendy pisane często gwarą.

Lata młodości artysty to czas zakorzenienia się w kulturze uniwersalnej, ale i regionalnej. To okres, który ukształtował postawę wobec dziedzictwa kulturowego, tożsamości narodowej. Czas spędzony między ukończeniem nauki w Szkole zdobniczej a podjęciem studiów w 1937 roku w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych to okres intensywnej pracy na terenie Działdowszczyzny. Działał w Związku Mazurów, kontynuował badania nad mazurską sztuką ludową, wygłaszał na ten temat odczyty. W 1937 roku rozpoczął studia. Stypendium umożliwiające kontynuowanie studiów otrzymał dzięki pomocy Związku Mazurów.

Wojna zastała go w obozie wojskowym pod Sanokiem. Działacze Związku Mazurów byli poszukiwani przez władze okupacyjne. Skurpski udał się w okolice Nałęczowa, niedaleko mieszkała jego narzeczona Wacława Gruntkowska, z którą w lutym 1940 roku zawarł ślub. Oprócz wykonywania pracy fizycznej, zapewniającej utrzymanie rozrastającej się rodzinie, artysta rysował sceny z życia rodzinnego, wykonywał grafiki. Ponadto była

praca konspiracyjna w Związku Mazurskim, który był kontynuacją organizacji założonej w 1935 roku przez Karola Małką. Pracował przy konserwacji odzyskanych dzieł Jana Matejki „Grunwald” i „Kazanie Skargi”.

W Olsztynie w 1945 roku, jako delegat Ministerstwa Kultury i Sztuki zajął się przede wszystkim zabezpieczeniem dóbr kultury. Organizowanie działalności kulturalnej na Warmii i Mazurach po 1945 roku było o wiele bardziej skomplikowane niż w innych częściach kraju, walka o przetrwanie przesłaniała potrzeby duchowe.

Organizator i wieloletni kustosz Muzeum Warmii i Mazur, współzałożyciel i wieloletni prezes Stowarzyszenia Społeczno – Kulturalnego Pojezierze, kierownik Biura Wystaw Artystycznych, współzałożyciel Ośrodka Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego, współzałożyciel i sekretarz redakcji „Rocznika Olsztyńskiego”, wchodził w skład zespołu redakcyjnego czasopisma „Warmia i Mazury”.

Lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte to okres intensywnej działalności twórczej, czas wielu wystaw indywidualnych i zbiorowych. Autor wielu prac naukowych z zakresu sztuki i kultury ludowej, ochrony zabytków i sztuki współczesnej. Przede wszystkim jednak artysta malarz. Uprawia różne dyscypliny, obok malarstwa grafikę, rysunek, ilustrację i w każdej z nich jest artystą. Jako jedyny z artystów olsztyńskich posiada galerię autorską, jest nią nizinna „Baszta”, czynna od 1992 roku. Był i jest obecny w życiu kulturalnym Olsztyna, wciąż jest zapraszany na spotkania dotyczące kultury. Wystawy prezentujące jego dorobek artystyczny są wydarzeniami w życiu miasta.

Jest częstym gościem w naszym mieście, za całokształt swojej twórczości w 2000 r. otrzymał „Katarzynkę”. W wystawach organizowanych w Działdowie były również prezentowane jego prace. Jedną z wystaw była w całości poświęcona jego obrazom. Obecnie również jest propozycją zorganizowania kolejnej wystawy w Ratuszu.

Twórczość jego jest związana z ziemią rodzinną, którą ukochał i poświęcił swój talent.

Uważamy, że Pan Hieronim Skurpski w pełni zasłużył na nadanie mu Honorowego Obywatela Miasta Działdowa. Jego postawa w stosunku do wydarzeń okresu drugiej wojny światowej dowiodła, że był i jest patriotą i wielkim synem tej ziemi.

Hieronim Skurpski zmarł 16 września 2006 roku w Olsztynie.

Pusta noc, 1957, płótno/olej (105 x 85)

Źródło: <http://www.skurpski.artneo.pl/>

1.4. Użytkowanie terenu

Powierzchnia całej Gminy Płońska wynosi 163,16 km². Sołectwo Skurpie zajmuje 10,42 km², co pod względem powierzchni daje mu 7. miejsce w gminie. Wielkość sołectw na terenie Gminy waha się od 5,47 km² (Gruszka) do 25,04 km² (Płońska).

Skurpie otoczone jest gruntami rolnymi. Krajobraz wsi urozmaicają zadrzewienia oraz niewielkie naturalne zbiorniki wodne zaliczane do obiektów małej retencji wodnej – są to płytkie i zarastające oczka wodne o regularnych kształtach. Strukturę przestrzenną wsi w porównaniu ze sposobem zagospodarowania przestrzeni w całej gminie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Struktura przestrzenna wsi (w ha powierzchni oraz rozkład procentowy)

Sposób zagospodarowania przestrzeni	Gmina Płońska	Skurpie
Powierzchnia ogółem	16 315,95 ha (100%)	1 042,01 ha (100%)
Użytki rolne	12 015,5 ha (73,64%)	981,99 ha (94,24%)
Lasy i zadrzewienia	3 174,33 ha (19,46%)	5,12 ha (0,49%)
Tereny zabudowane	334,67 ha (2,05%)	19,40 ha (1,86%)
Wody powierzchniowe	127,9 ha (0,78%)	0,29 ha (0,03%)
Pozostałe (nieużytki, drogi, tereny kolejowe)	663,55 ha (4,07%)	35,21 ha (3,38%)

Źródło: Starostwo Powiatowe w Działdowie, Wydział Geodezji

Wiodącą funkcją sołectwa Skurpie jest rolnictwo. W samej wsi występują głównie tereny o funkcji usługowej i mieszkaniowej. Oprócz gospodarstw rolnych z typową zabudową gospodarczą, występuje tu zabudowa usługowa oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Zgodnie z zarysowanymi w “Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Gminy Płońska do roku 2011” tendencjami, należy kontynuować realizację zabudowy mieszkaniowej i mieszkalno-usługowej oraz działalności gospodarczej przy jednoczesnym zachowaniu układu urbanistycznego wsi i zachowaniu cech architektury lokalnej.

Sołectwo Skurpie, jak i cała gmina, objęte jest zasięgiem przez Zielone Płuca Polski. Głównym celem ZPP jest opracowywanie, promowanie i wdrażanie strategii ekorozwoju dla północno-wschodniej Polski. Do ZPP należą regiony ekologicznie nieskażone, w których na skutek braku wielkiego przemysłu przyroda zachowała się w stosunkowo niezmiennym, naturalnym stanie. To zobowiązuje do podporządkowania się podstawowemu celowi ZPP, jakim jest dążenie do zachowania i odtworzenia naturalnych walorów środowiska przy stosowaniu umiarkowanych działań społecznych i gospodarczych aktywizujących ten obszar.

1.5.1. Rolnictwo

Gmina Płońska została sklasyfikowana przez Instytut Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach pod względem wskaźnika jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej jako obszar o średnio korzystnych warunkach do produkcji rolnej.

Wykorzystanie użytków rolnych w Skurpiu w porównaniu z Gminą Płońska przedstawia poniższa tabela:

Tabela 2. Struktura użytków rolnych

	Gmina Płońnica	Skurpie
Użytki rolne ogółem	12 015,5 ha	981,99 ha
Grunty orne	9 302,13 ha	966,61 ha
Sady	13,63 ha	3,99 ha
Łąki trwałe	1 846,39 ha	0,8 ha
Pastwiska	853,35 ha	10,59 ha

Źródło: Starostwo Powiatowe w Działdowie, Wydział Geodezji

W sołectwie Skurpie w strukturze gruntów ornych wg klasyfikacji bonitacyjnej występują następujące gleby:

Tabela 3. Struktura gruntów ornych

Klasa bonitacyjna gleby	Powierzchnia	Udział procentowy
gleby klasy III a	13,49 ha	1,39 %
gleby klasy III b	189,87 ha	19,64%
gleby klasy IV a	587,07 ha	60,74%
gleby klasy IV b	125,23 ha	12,96%
gleby klasy V	50,77 ha	5,25%
gleby klasy VI	0,18 ha	0,02%

Źródło: Starostwo Powiatowe w Działdowie, Wydział Geodezji

Na terenie Skurpia nie występują w ogóle grunty I i II klasy bonitacyjnej, przeważają grunty średniej jakości, należące do klasy IV, które stanowią ponad 70% gruntów ornych. Region glebowo-rolniczy Skurpia należy do kompleksu żytniego bardzo dobrego i pszennego dobrego. Obszary te predysponowane są więc do rozwoju gospodarki rolnej w kierunku żytnio-ziemiaczanym, a także pszenno-żytnim.

W Skurpiu jest 69 gospodarstw rolnych, zróżnicowanych pod względem wielkości. Zajmują się one przede wszystkim produkcją roślinną, hodowlą trzody chlewnej i bydła mlecznego. Znaczący udział w produkcji roślinnej mają uprawy o mniejszych wymaganiach glebowo-wodnych – żyto, mieszanki zbożowe, pszenżyto, kukurydza i ziemniaki. Występujące gleby sprzyjają również uprawie roślin na cele energetyczne, np. wierzby energetycznej, która ma stosunkowo niskie wymagania glebowe. Bezpośredni wpływ na rodzaj upraw oprócz jakości gleb ma produkcja zwierzęca prowadzona na terenie sołectwa. Część uzyskanych plonów wykorzystywana jest jako pasze.

1.5.2. Przedsiębiorstwa

Według danych z Referatu ds. obsługi Rady Gminy i jej organów oraz ewidencji działalności gospodarczej Urzędu Gminy w Płońnicy z dnia 27.02.2007 na terenie sołectwa Skurpie działalność gospodarczą zarejestrowało ogółem 5 podmiotów. W tej liczbie nie są uwzględnione podmioty dokonujące Rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz te, które zarejestrowane są w innej miejscowości, a na terenie sołectwa prowadzą działalność gospodarczą.

Podmioty gospodarcze na terenie Skurpia:

- BRODX – Zakład budowlano-remontowy, Skurpie 79
- GEOPROJEKT – Usługi geodezyjne, usługi ogólnobudowlane, Skurpie 16
- SKLEP SPOŻYWCZO-PRZEMYSŁOWY, Skurpie 16
- ZAKŁAD INSTALACJI ELEKTRYCZNEJ, Skurpie 30
- ZAKŁAD HANDLOWY – Sprzedaż hurtowa maszyn i urządzeń rolniczych, sprzedaż hurtowa paliw stałych, ciekłych, gazowych oraz produktów pochodnych, Skurpie 16

1.6. Infrastruktura techniczna

1.6.1. Wodociągi i zaopatrzenie w wodę

Sołectwo jest prawie całkowicie zwodociągowane siecią wodociągową rozdzielczą z ujęcia wody w Skurpiu. Ujęcie składa się z 1 studni głębinowej o parametrach:

St nr 1 Q=46m³/h, głębokość: 85,0 m, rok wykonania: 1997, stan techniczny: dobry

Całą siecią wodociągową na terenie gminy zarządza Zakład Usług Wodnych dla Potrzeb Rolnictwa w Mławie. Według danych ZUW w Mławie z wodociągu zbiorowego Skurpie korzysta 170 odbiorców ze Skurpia, Rutkowic i Turzy Wielkiej Kolonia. Na terenie samego sołectwa Skurpie z wodociągu korzysta 78 odbiorców (63 odbiorców w zabudowie zwartej i 15 w zabudowie rozproszonej). Długość sieci wodociągowej na terenie Skurpia wynosi 6,48 km, a długość przyłączy – 1,86 km.

1.6.2. Kanalizacja i gospodarka ściekowa

Na terenie sołectwa wybudowano w latach 2010-2011 sieć kanalizacji sanitarnej.

1.6.3. Gospodarka odpadami stałymi

Odpady stałe są odbierane z gospodarstw domowych i dowożone na wysypisko przez koncesjonowane firmy.

We wsi został wdrożony system segregacji odpadów komunalnych „u źródła”. Ponadto w miejscach publicznych rozstawione zostały stacjonarne pojemniki na szkło, papier i opakowania z plastiku.

1.6.4. Gazyfikacja – zaopatrzenie w gaz

Miejscowość Skurpie nie posiada sieci gazowej. Zaopatrzenie mieszkańców w gaz odbywa się poprzez instalację gazowych butli przenośnych.

1.6.5. Telefonizacja i Internet

W Skurpiu istnieje dość sprawny system telekomunikacyjny. Istniejąca sieć telefonii przewodowej zapewnia sprawną realizację połączeń telefonicznych. Praktycznie wszystkie gospodarstwa domowe, które wyraziły taką wolę, są podłączone do sieci telefonicznej. Nie ma

dostępu do informacji na temat liczby abonentów telefonicznych. Ze względu na powszechną dostępność usług telefonii komórkowej, można szacować, że niemal 100% mieszkańców ma dostęp do telefonów komórkowych. Obecnie w Skurpiu nie ma odpowiedniej sieci telefonicznej umożliwiającej korzystanie z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Wychodząc naprzeciw potrzebom mieszkańców Skurpia, ustalonym na podstawie badania ankietowego, w maju 2007 r. Urząd Gminy w Płońnicy w porozumieniu z lokalnym dostawcą usług internetowych zapewnił możliwość korzystania z szerokopasmowego dostępu do Internetu drogą radiową.

1.6.6. Drogownictwo i komunikacji

Przez Skurpie przebiega droga powiatowa 1288N Burkat – Płońnica – Wielki Łęck oraz drogi gminne:

Skurpie – Gralewo,

Skurpie – Turza Wielka,

Skurpie – Niestoja,

Skurpie – Pierławki,

Skurpie – Wysoka,

Skurpie – Działdowo/ - Pierławki.

Z wymienionych dróg gminnych na terenie Skurpia jedynie fragmenty dróg są utwardzone (Skurpie – Turza Wielka – odcinek 0,5 km we wsi z powierzchni bitumicznej, Skurpie – Pierławki – odcinek 0,7 km we wsi z powierzchni bitumicznej), pozostałe drogi to drogi gruntowe.

Mieszkańcy sołectwa korzystają z linii PKS: Działdowo – Płońnica – Lidzbark. Odczuwany jest brak częstszego połączenia zarówno z Płońnicą – siedzibą Urzędu Gminy, jak i z Działdowem i Lidzbarkiem – najbliższymi miastami.

1.6.7. Sytuacja mieszkaniowa

Obecnie na terenie sołectwa znajduje się 79 domostw. Są to głównie domy jednorodzinne. Nie występuje budownictwo wielorodzinne.

1.6.8. Elektryfikacja i oświetlenie dróg

Gmina Płońnica posiada dobre wyposażenie w sieć elektryczną o wymaganym standardzie.

W roku 2006 została zmodernizowana sieć oświetlenia ulicznego na terenie całej gminy w zakresie wymiany lamp ulicznych na lampy energooszczędne. Obecnie w Skurpiu zlokalizowanych jest 47 lamp.

1.7. Infrastruktura społeczna

1.7.1. Placówki oświatowe i infrastruktura sportowa

We wsi Skurpie nie funkcjonuje obecnie żadna tradycyjna placówka oświatowa.

Do 31 sierpnia 2006 istniała Szkoła Filialna w Skurpiu, którą zlikwidowano Uchwałą Nr XXIV/22/2006 Rady Gminy w Płońnicy z dnia 27 kwietnia 2006 roku w sprawie likwidacji Szkoły Filialnej w miejscowości Skurpie. Uczniom zlikwidowanej szkoły filialnej zapewniono możliwość nauki w klasach I-VI w Szkole Podstawowej w Płońnicy. Dowóz dzieci do szkoły podstawowej zapewnia Urząd Gminy Płońnica.

W dawnym budynku szkoły w Skurpiu Gmina Płońnica uruchomiła w 2010r. punkt przedszkolny. Jest to alternatywna forma edukacji przedszkolnej, mająca na celu wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci z terenów wiejskich.

Źródło: www.przedszkolaki.plosnica.pl

Punkt przedszkolny został otwarty w ramach projektu „Dobry start dla najmłodszych”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Kontynuacją edukacji przedszkolnej w Skurpiu jest realizacja przez Gminę kolejnego projektu współfinansowanego z UE – „Na dobry początek”.

1.7.2. Ochrona zdrowia

Mieszkańcy korzystają z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „SANOMED” w Płońnicy, a opiekę specjalistyczną całodobową zapewnia Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Działdowie. Dostępna jest również apteka w Płońnicy.

1.7.3. Pomoc społeczna

Zadania samorządu terytorialnego z zakresu pomocy społecznej określone uchwałami Rady Gminy, porozumieniami i umowami organów samorządu wykonuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Płońscy.

Celem działania Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia poprzez zaspokajanie niezbędnych potrzeb życiowych oraz umożliwienie bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Świadczona pomoc powinna mieć jednak charakter doraźny i nie może stanowić stałego źródła dochodu, a osoby i rodziny korzystające z pomocy obowiązane są do podejmowania działań w kierunku pokonania trudności we własnym zakresie. Pomoc społeczna powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin.

1.7.5. Organizacje na terenie sołectwa

- Rada Sołecka
- Grupa Odnowy Wsi
- Zespół ludowy Echo

1.8. Ludność

Według danych 31 grudnia 2015 r. Skurpie mała liczy 348 mieszkańców.

Tabela 4. Liczba ludności sołectwa w kolejnych latach

Rok	Liczba ludności	
	Gmina Płońska	Skurpie
2010	6 113	352
2011	6 089	355
2012	6 059	347
2013	6 025	346
2014	5 985	350
2015	5991	348

Źródło: Urząd Gminy Płońska

Dane statystyczne z ostatnich 5 lat wskazują tendencję spadkową w liczbie mieszkańców zarówno gminy, jak i wsi Skurpie. Pod względem ludności wieś zajmuje 9 miejsce wśród wsi Gminy Płońska.

2. DIAGNOZA AKTUALNEJ SYTUACJI MIEJSCOWOŚCI

Spośród innych miejscowości wieś Skurpie wyróżnia przede wszystkim ekologicznie nieskażone środowisko, zasoby czystych wód podziemnych oraz czyste powietrze. Okolice wsi to również obszar najlepszych gleb w Gminie Płońska. Na terenie sołectwa występuje duży areal ziemi uprawnej. Struktura gospodarstw rolnych jest bardzo zróżnicowana. We wsi występują zarówno gospodarstwa bardzo małe, jak i gospodarstwa powyżej 20 – 30 ha. Miejscowość Skurpie wyróżniają także walory dobrze zachowanego typowo mazurskiego krajobrazu.

Ze względu na uwarunkowania przyrodnicze Skurpie pełni przede wszystkim funkcje rolnicze. Mieszkańcy to głównie rolnicy, zajmujący się produkcją roślinną, hodowlą trzody chlewnej i bydła mlecznego. Skurpianie to także w dużej części emeryci i renciści, dzieci i młodzież oraz robotnicy zatrudnieni w zakładach w innych miejscowościach, głównie w Działdowie. Na terenie Skurpia funkcjonuje zaledwie kilka małych przedsiębiorstw, nie ma żadnych zakładów produkcyjnych. Duży udział procentowy w strukturze ludności w wieku produkcyjnym mają osoby bezrobotne. Stopa bezrobocia dla Skurpia waha się w granicach 22 – 25%. Niskie dochody mieszkańców, ze względu na wysokie bezrobocie prowadzą do znacznego zubożenia społeczeństwa.

Układ przestrzenny wsi został w znacznym stopniu zachowany, chociaż posiada ubytki. Typowa dla tego regionu architektura wiejska została częściowo przekształcona we współczesną, miejscami dysharmonijnie przebudowana. Znajduje się tu ponad 20 budynków z końca XIX i początku XX wieku, objętych ochroną konserwatorską. Interesującym obiektem jest zabytkowy cmentarz ewangelicki z początku XX wieku. W sferze historycznej uwagę zwraca również bogata historia wsi, sięgająca epoki średniowiecza.

We wsi większość obejść jest zadbana i zagospodarowana. Wielu mieszkańców ozdabia okolice domów trawnikami i ogródkami kwiatowymi. Na terenie wsi występuje dużo zieleni, w tym obszary zadrzewień.

Skurpie to wieś, w której kultywowane są miejscowe tradycje (święta, obrzędy). Najstarsi mieszkańcy posługują się gwarą mazurską. Legendy i baśnie mazurskie opowiadane gwarą, ukształtowały późniejsze zainteresowania artystyczne urodzonego w Skurpiu Hieronima Skurpskiego – malarza i rysownika, autora licznych artykułów, rozpraw, książek (m.in. o sztuce ludowej Warmii i Mazur). Tradycyjne legendy i baśnie Skurpski usłyszał w dzieciństwie od swojej babki ze strony matki – Anny Semrau, urodzonej w Plewce, zamieszkałej później w Skurpiu.

Mieszkańcy wsi są dobrze zorganizowani. Obok Rady Sołectkiej działa we wsi Koło Gospodyń Wiejskich, a także Ochotnicza Straż Pożarna i Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Płońska. Organizacje te m.in. inicjują i prowadzą na terenie sołectwa prace możliwe do wykonania małymi środkami finansowymi i przy współdziałaniu mieszkańców sołectwa, a także pomagają w organizacji życia na wsi. Problemy wsi skurpianie rozwiązują wspólnymi siłami na forum zebrań wiejskich, a także poprzez konsultacje i współpracę z samorządem gminnym oraz Urzędem Gminy w Płońnicy.

Skurpie jest zwodociągowane, na terenie wsi rozwinięta jest gospodarka odpadami stałymi. Nie ma tu jednak sieci kanalizacji sanitarnej, dlatego też gospodarka ściekowa zagraża środowisku naturalnemu.

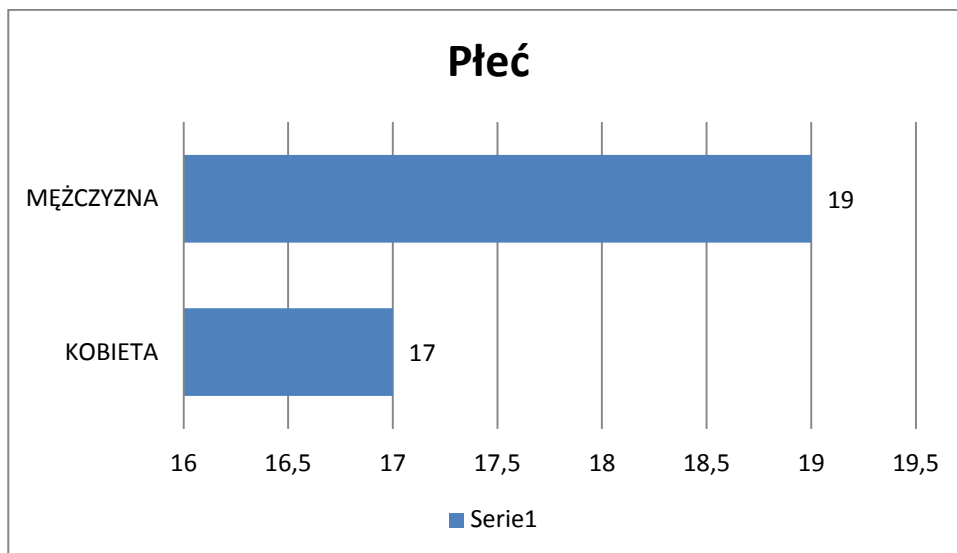
Wieś położona jest przy drodze powiatowej 1288N Burkat – Płońska – Wielki Łęck. Mieszkańcy sołectwa korzystają z linii PKS: Działdowo – Płońska – Lidzbark. Brakuje częstszego połączenia zarówno z Płońnicą – siedzibą Urzędu Gminy, jak i z Działdowem i Lidzbarkiem – najbliższymi miastami. Wszystkie drogi na terenie sołectwa wymagają modernizacji.

3. DIAGNOZA PROBLEMÓW

3.1. Diagnoza problemów

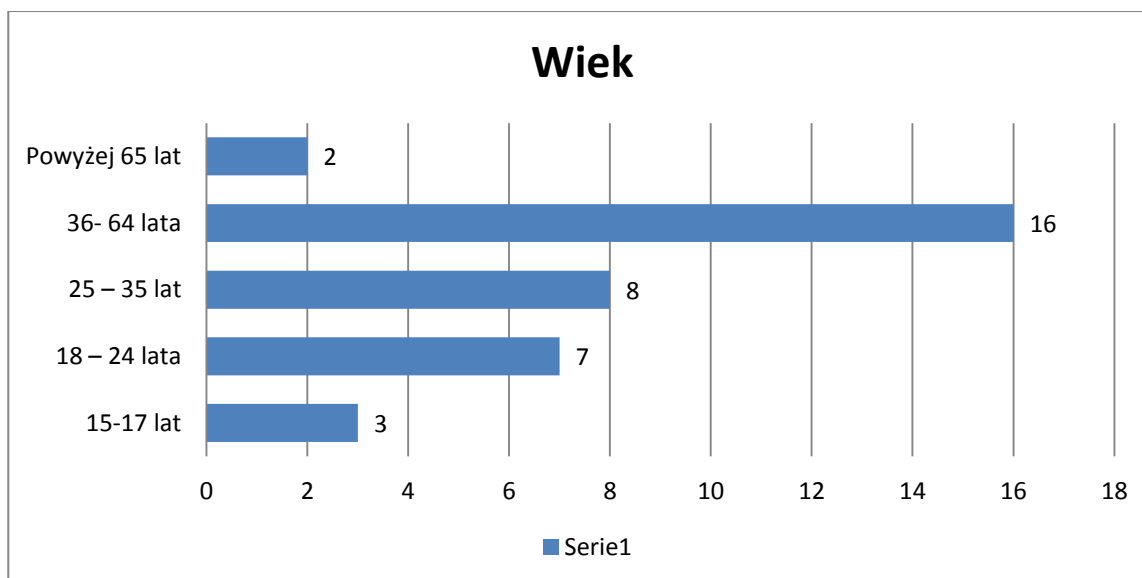
Na etapie opracowywania Planu Odnowy Miejscowości przeprowadzone zostało przez Grupę Odnowy Wsi badanie ankietowe, które miało na celu umożliwienie mieszkańcom wypowiedzi na temat problemów wsi oraz tego co jest jej mocną stroną, a także sposobów rozwiązywania problemów. Z 60 ankiet mieszkańcy wypełnili 36 ankiet.

Rysunek 1. Podział ankietowanych ze względu na płeć

Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

Rysunek 2. Podział ankietowanych wg struktury wiekowej

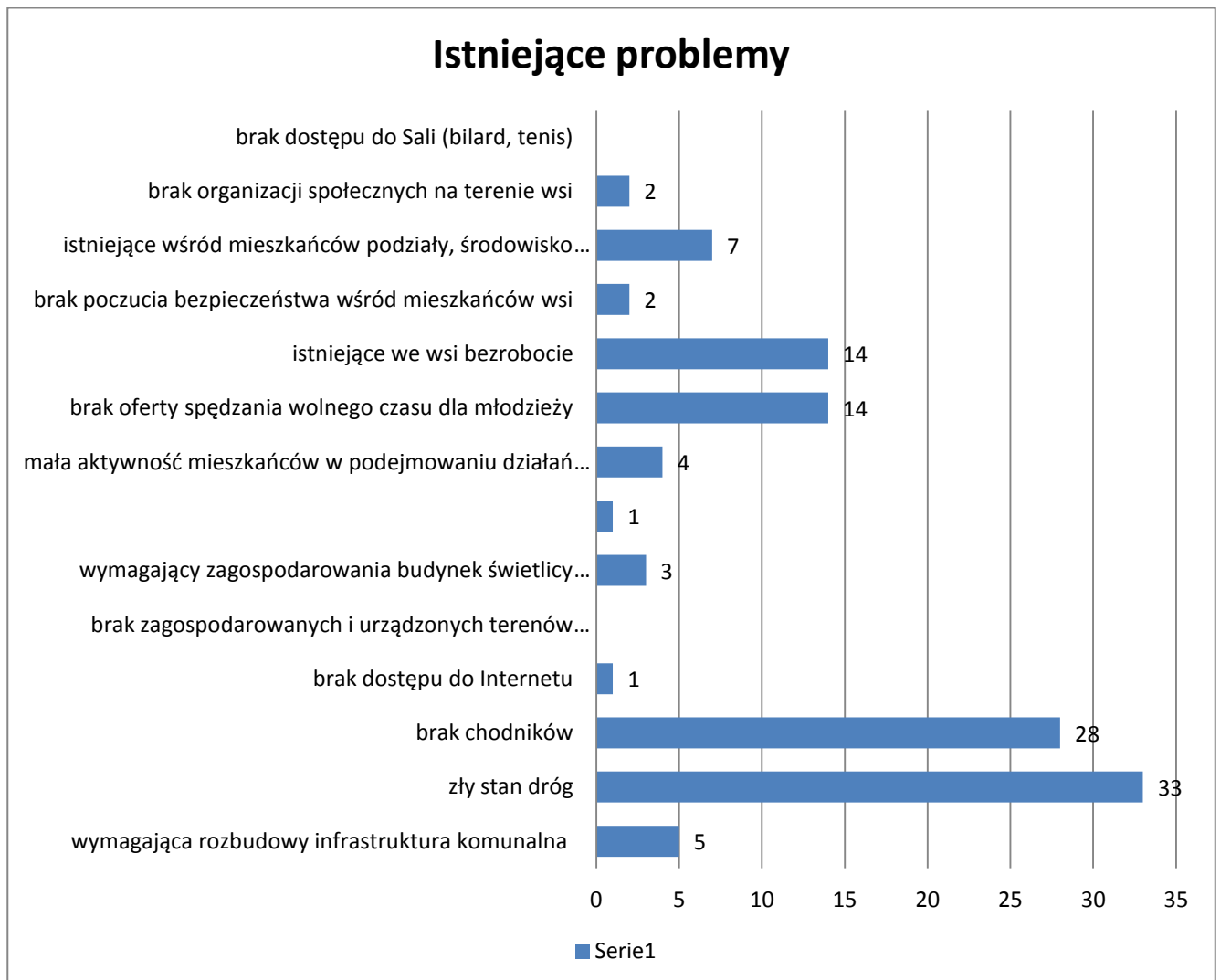

Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

/

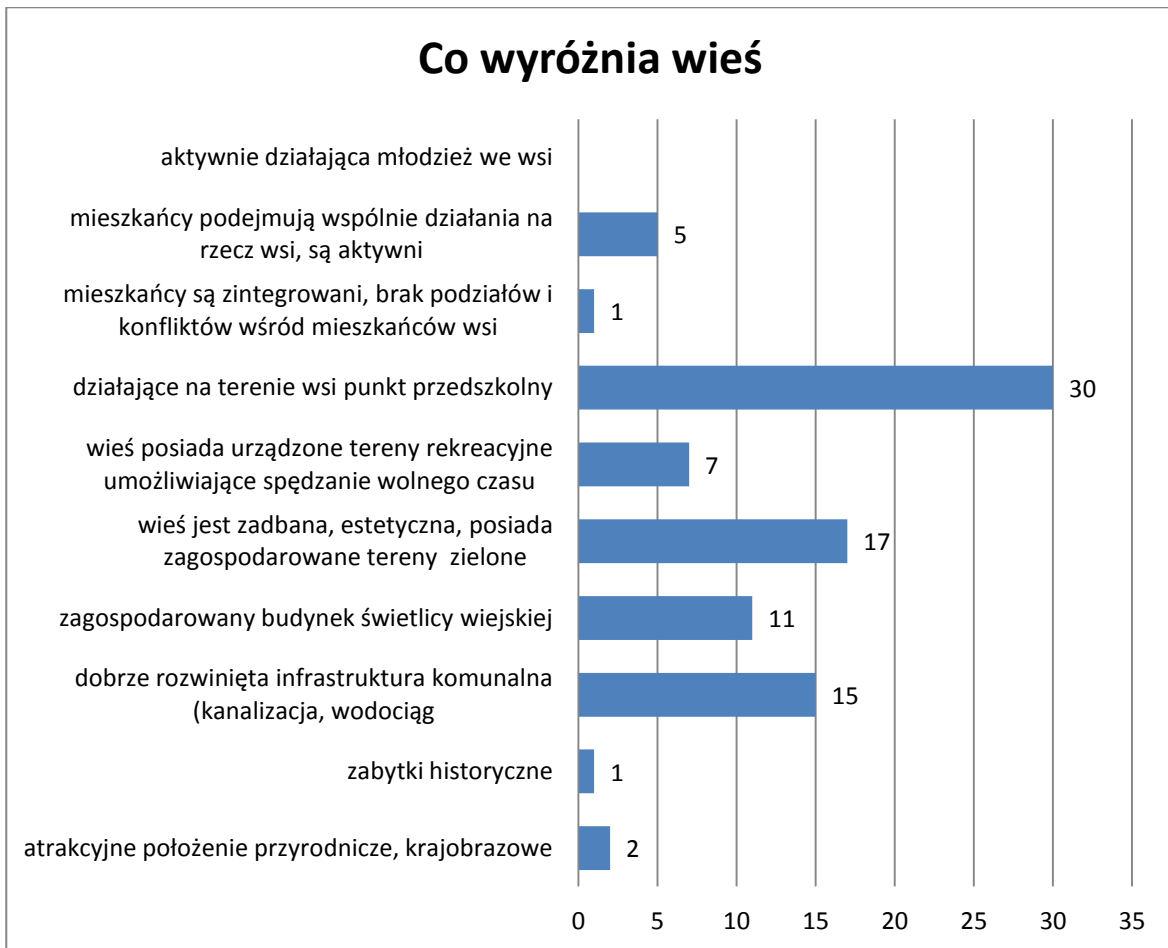
Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

Rysunek 3. Diagnoza problemów

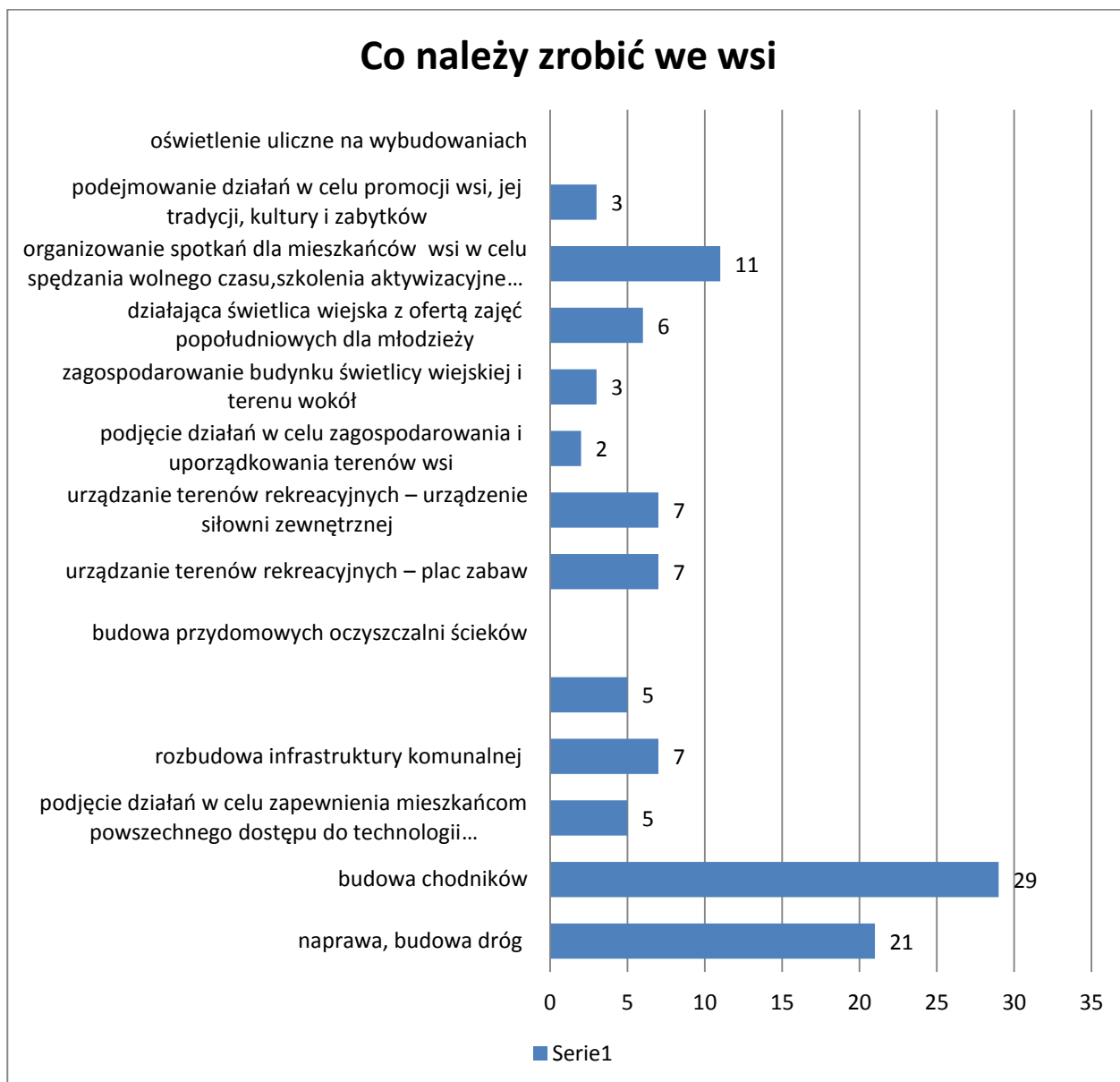
Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

Rysunek 4. Mocne strony

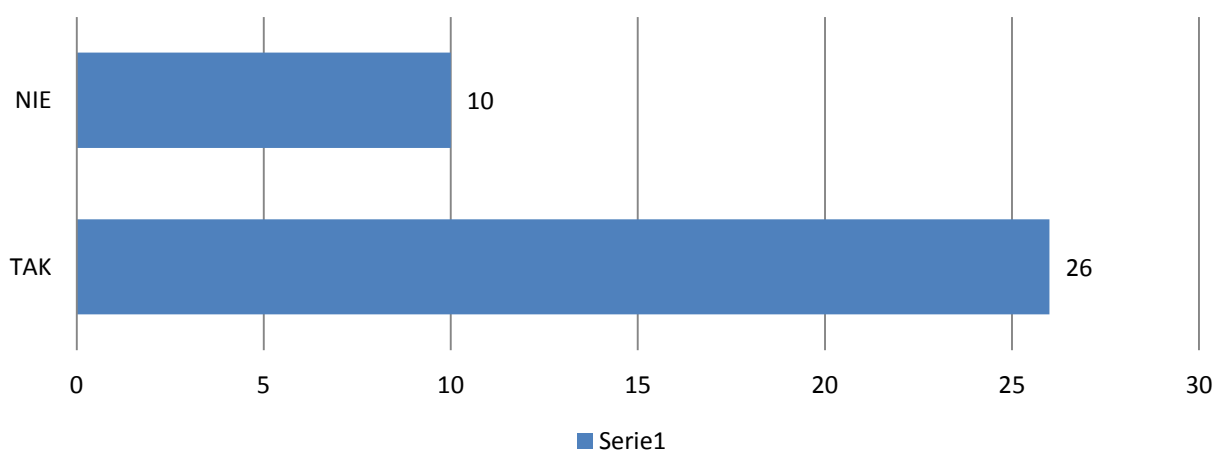
Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

Rysunek 5. Wskazane sposoby rozwiązania problemów

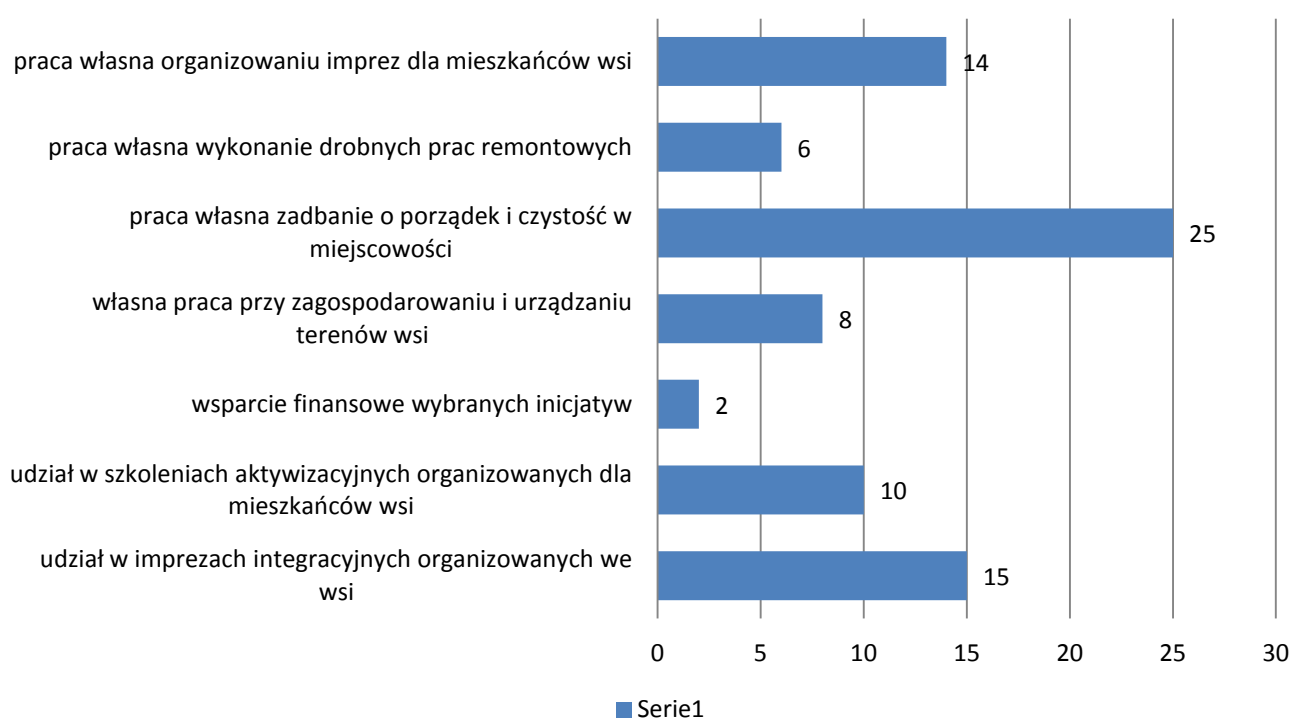

Źródło: opracowanie własne na podstawie ankiet

Czy włączy się Pani/Pan w inicjatywy na rzecz wsi

w jaki sposób

Dlaczego nie włączę się w działania na rzecz wsi

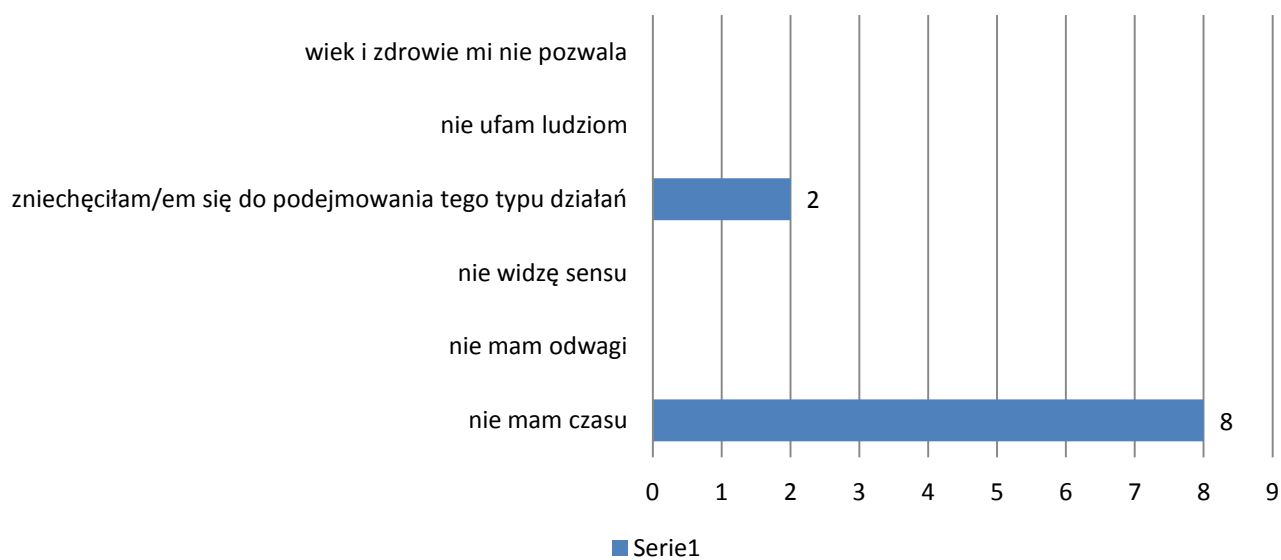

Tabela 8. Analiza Mocnych i Słabych stron miejscowości

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko przyrodnicze <ul style="list-style-type: none"> ➤ stosunkowo dobre pod względem klasy bonitacyjnej gleby ➤ czyste powietrze 2. Sytuacja ekonomiczna, infrastruktura <ul style="list-style-type: none"> ➤ dobrze rozwinięta sieć wodociągowa z hydrofornią oraz sieć energetyczna i telekomunikacyjna ➤ zagospodarowane tereny zielone i rekreacyjne; ➤ istniejące tereny sportowe: 2 boiska ➤ zadbana i estetyczna wieś ➤ w części wsi wybudowany nowy chodnik ➤ istniejące miejsce spotkań dla mieszkańców – świetlica wiejska ➤ budynek świetlicy zaadaptowany na punkt przedszkolny ➤ kanalizacja 3. Sytuacja społeczna, kulturowa <ul style="list-style-type: none"> ➤ dobra współpraca części mieszkańców z Radą Sołecką i Urzędem Gminy, zaangażowanie mieszkańców (zwłaszcza młodzieży) w życie wsi ➤ istniejący zespół ludowy „Echo” ➤ aktywnie działający lider wsi oraz grupa odnowy wsi ➤ brak zorganizowanych form aktywności mieszkańców, ➤ interesująca historia miejscowości – miejsce urodzenia Hieronima Skurpskiego ➤ bogactwo kulturowe (kultywowane miejscowe tradycje, rękodzielnictwo) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko przyrodnicze <ul style="list-style-type: none"> ➤ niewielka atrakcyjność turystyczna wsi – brak większych zbiorników wodnych, niski poziom lesistości, 2. Sytuacja ekonomiczna, infrastruktura <ul style="list-style-type: none"> ➤ Zła infrastruktura drogowa: brak chodników we wsi, brak drogi asfaltowej ➤ Istniejące tereny rekreacyjne wymagające zagospodarowania 3. Sytuacja społeczna, kulturowa <ul style="list-style-type: none"> ➤ niska skłonność do integracji części społeczności ➤ brak stowarzyszenia, brak spółdzielni socjalnej ➤ brak działań przybliżających historię miejscowości i postać Hieronima Skurpskiego ➤ brak miejsc pracy ➤ brak dzieci w wieku przedszkolnym (starzejąca się społeczność wsi)
Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sytuacja ekonomiczna, infrastruktura <ul style="list-style-type: none"> ➤ sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, ze strony rządu i władz wojewódzkich ➤ polityka państwa odnośnie wspierania MSP (małych i średnich przedsiębiorstw) ➤ samo zatrudnienie, ➤ istniejący fundusz sołecki ➤ zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych (w tym na infrastrukturę), pochodzących z Unii Europejskiej 2. Sytuacja społeczna, kulturowa <ul style="list-style-type: none"> ➤ Istniejący partner ➤ Utworzenie spółdzielni socjalnej ➤ wspieranie i rozwój inicjatyw oraz wydarzeń kulturalnych, związanych z miejscowymi obyczajami i tradycjami 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sytuacja ekonomiczna, infrastruktura <ul style="list-style-type: none"> ➤ utrzymywanie się wysokiego poziomu bezrobocia ➤ niewystarczające fundusze na realizację inwestycji infrastrukturalnych i programów rozwojowych 2. Sytuacja społeczna, kulturowa <ul style="list-style-type: none"> ➤ brak porozumienia w miejscowości ➤ likwidacja funduszu sołeckiego ➤ niepowodzenie programów aktywizacyjnych

Źródło: Dane ze spotkań roboczych przedstawicieli wsi z przedstawicielami Urzędu Gminy

5. WIZJA ROZWOJU – SKURPIE ZA KILKA LAT

Sołectwo Skurpie za kilka lat ma być stale rozwijającą się, dobrze funkcjonującą, aktywną i estetyczną wsią, która będzie atrakcyjnym miejscem nie tylko dla jej mieszkańców, ale także dla osób przyjezdnych.

Tabela 9. Wizja rozwoju wsi Skurpie

Wyszczególnienie	Opis
Co ma ją wyróżniać?	Pełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną, powszechna dbałość o zachowanie nieskażonego środowiska oraz o estetykę wsi.
Jakie ma pełnić funkcje?	Oprócz aktualnej funkcji rolniczej, rozwinięta ma być działalność pozarolnicza, sektor produkcyjno-usługowy, a także funkcja mieszkaniowa.
Kim mają być mieszkańcy?	Gospodarną, przedsiębiorczą, dobrze wykształconą, zintegrowaną społecznością, biorącą czynny udział w życiu wsi i gminy.
Co ma dać utrzymanie?	Praca poza miejscem zamieszkania, rolnictwo oraz w większym stopniu niż obecnie miejscowa działalność gospodarcza i zakłady produkcyjne o niskiej uciążliwości dla środowiska.
W jaki sposób zorganizowana ma być wieś i mieszkańcy?	Rada Sołecka, Koło Gospodyń wiejskich, nowo powstające organizacje pozarządowe, organizacje kulturalne. Konieczna jest większa integracja wewnętrzna, współpraca i zaangażowanie mieszkańców, w tym również młodzieży, w prace i działalność na rzecz wsi.
W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?	Problemy wsi mają być rozwiązywane wspólnie na forum zebrań wiejskich, podczas okresowych spotkań z władzami gminy, przy wsparciu istniejących, a w przyszłości również nowopowstałych organizacji pozarządowych. Niezbędne jest zwiększenie przepływu informacji między mieszkańcami.
Jak ma wyglądać wieś?	Atrakcyjnie i estetycznie, z wysokim poziomem czystości i ład u przestrzennego, z zagospodarowanymi placami zieleni, zadbanymi chodnikami i ulicami. Niezbędne jest powstanie obiektów sportowych oraz centrum kulturalnego wsi.
Jakie obyczaje i tradycje mają być pielęgnowane i rozwijane?	Dotychczas obchodzone uroczystości, m.in. Dożynki, Dzień Kobiet, Spotkania Wigilijne i Noworoczne, festyny. Wspierane będą różnego rodzaju inicjatywy na rzecz zwiększenia oferty kulturalnej (np.: powstanie zespołu śpiewu i tańca, zespołu instrumentalnego, organizowanie koncertów i spotkań z animatorami życia kulturalnego, zabaw tanecznych).
Jak mają wyglądać mieszkania i obejścia?	Obejścia mają być czyste i estetyczne, mieszkania mają posiadać kanalizację, instalację gazową, dostęp do nowoczesnej infrastruktury informatycznej.
Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?	Korzystniejszy niż obecnie – przyłączenie gospodarstw do sieci kanalizacyjnej, budowa sieci gazowej i lepsza gospodarka odpadami stałymi.
Jakie ma być rolnictwo?	Wskazaniem kierunkiem jest prowadzenie gospodarstw wyspecjalizowanych, np. nastawionych na produkcję zdrowej żywności, gospodarstw ekologicznych.
Jakie mają być powiązania komunikacyjne?	Poprawa warunków komunikacji publicznej, zwiększenie częstotliwości połączeń do najbliższych położonych miast oraz do siedziby Urzędu Gminy Płońsk (linie PKS oraz linie prywatne).
Co zaproponujemy dzieciom i młodzieży?	Budowa obiektów sportowych (np. placu zabaw, boiska sportowego), otwarcie świetlicy wiejskiej z biblioteką oraz dostępem do Internetu, organizowanie spotkań, imprez kulturalnych i zabaw integracyjnych, np. z okazji Dnia Dziecka, mikołajek itp.

Źródło: Dane ze spotkań roboczych przedstawicieli wsi z przedstawicielami Urzędu Gminy

6. OCENA REALIZACJI ZADAŃ W LATACH 2014 - 2015

Tabela 1. Stopień realizacji zadań określonych dotychczasowym planie odnowy miejscowości na lata 2014-2022

Nazwa przedsięwzięcia	Termin rozpoczęcia	Termin Zakończenia	Planowany Termin realizacji	Planowany koszt	Koszt realizacji (w zł)	Źródła finansowania	
						Budżet Gminy (%)	Środki zewnętrzne (%)
Zagospodarowanie skweru im. Hieronima Skurpskiego	2014	2014	2014	14 286	14 286	25%	75% budżet Samorządu Województwa Warmińsko Mazurskiego
Wymiana okien w świetlicy przedszkola	2015	2015	2015	35 000,00	4 250,80	100% w ramach Funduszu Sołeckiego	-
Przebudowa dróg gminnych we wsi	2015	2015	2019	1 000 000,00	-	-	100% Farma Wiatrowa
Budowa chodników: budowa chodnika na odcinku 385m w drodze gminnej 1801N na działkach nr 156, 293 i 313/6	2014	2014	2018	5 00 000,00	60 897,53	50% - budżet gminy	50% Farma Wiatrowa
Budowa chodników: budowa chodnika w drodze gminnej 1801N na działce nr 313/6 na odcinku 250 m	2015	2015	2015		41 277,05	50% - budżet gminy	50% Farma Wiatrowa
Zagospodarowanie świetlicy wiejskiej – zagospodarowanie placu wokół świetlicy wiejskiej – Remont i modernizacja świetlicy wiejskiej w Skurpiu	2014	2014	2015	14 286	19 600,00	100% - fundusz sołecki wsi Skurpie	-
Zagospodarowanie budynku świetlicy wewnątrz i wyposażenie: zakup wyposażenia (naczynia + warnik)	2015	2015	2018	100 000,00	949,15	100% - Fundusz Sołecki	-
Modernizacja boiska wiejskiego	2015	2015	2017	35 000,00	13 986,00	25%	75% budżet Samorządu Województwa Warmińsko Mazurskiego
Doposażenie placu zabaw	Nie realizowane	Nie realizowane	2017	25 000,00	-	-	-

Budowa Placu Zabaw	2015	2015	-	273 000,00		-	100% - Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowo- Inżynieryjnego S.A. w Toruniu i spółka Polenergia Obrót S.A
Urządzenie terenów rekreacyjnych – zagospodarowanie działek gminnych oraz zagospodarowanie stawów	Nie realizowane	Nie realizowane	2019	80 000,00	-	-	-
Organizowanie szkoleń i spotkań dla mieszkańców wsi (Noc Świętojańska” 2 037,133 8) impreza kulturalna 999,45	2015	2015	2022	60 000,00	3 036,58	100% z funduszu sołectkiego	-
Prowadzenie świetlicy wiejskiej	Nie realizowane	Nie realizowane	2022	80 000,00	-	-	100 %
Założenie spółdzielni socjalnej	Nie realizowane	Nie realizowane	2017	100 000,00	-	-	100 %
Założenie Stowarzyszenia na terenie wsi (2014) i wsparcie rozwoju jego działalności statutowej	Nie realizowane	Nie realizowane	2022	60 000,00	-	-	100%

Nowoczesny plac zabaw w Skurpiu

Zagospodarowany teren boiska wiejskiego

Przebudowa dróg gminnych

Zespół „Echo” ze Skurpia

7. HARMONOGRAM REALIZACJI ZADAŃ OKREŚLONYCH W AKTUALIZACJI PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI W LATACH 2016 - 2025

Nazwa przedsięwzięcia	Planowany Termin realizacji	Planowany koszt	Źródła finansowania	
			Budżet Gminy (%)	Środki zewnętrzne (%)
Przebudowa dróg gminnych we wsi	2016 - 2020	1 000 000,00	100%	
Przebudowa drogi pow. nr 1288 N Wielki Łęck – Płońnica – Skurpie - Burkat odc. Płońnica - Skurpie od km 6+425 do km 12+450 o długość 6,025 km	2016 -2017	2 800 000,00	18%	63,63% Program Rozwoju Obszarów Wiejskich, 18,37% Powiat Działdowski
Budowa chodników	2017-2020	200 000,00	100%	-
Zagospodarowanie świetlicy wiejskiej – zagospodarowanie placu wokół świetlicy wiejskiej – Remont i modernizacja świetlicy wiejskiej w Skurpiu	2017 – 2019	100 000,00	20%	80% - RPO Warmia Mazury na lata 2014-2020

Modernizacja boiska wiejskiego	2020-2025	300 000,00	Do określenia	Do określenia
Urządzanie terenów rekreacyjnych – zagospodarowanie działek gminnych oraz zagospodarowanie stawów	2017-2025	200 000,00	36,37%	63,63% PROW na lata 2014 - 2020
Budowa kortu tenisowego	2017	70 000,00	67% - Budżet Gminy	33% - Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej
Budowa ogrodzenia terenu wokół świetlicy przedszkolnej	2016	16 000,00	fundusz sołecki	
Budowa boiska do siatkówki	2016	25 000,00	40% - w tym 20% fundusz sołecki	60% - Budżet Samorządu Województwa Warmińsko Mazurskiego
Organizowanie szkoleń i spotkań dla mieszkańców wsi	2016-2025	60 000,00	100% z funduszu sołeckiego	-
Prowadzenie świetlicy wiejskiej	2017-2025	80 000,00	50%	50 % - Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020
Prowadzenie punktu przedszkolnego	2016-2018	100 000,00	20% budżet gminy	80% - RPO Warmia - Mazury
Założenie spółdzielni socjalnej	2020	100 000,00	-	100 %
Założenie Stowarzyszenia na terenie wsi (2014) i wsparcie rozwoju jego działalności statutowej	2020	60 000,00	-	100%

8. MONITORING, OCENA I AKTUALIZACJA PLANU

Kluczową rolę w monitorowaniu realizacji Planu Odnowy Miejscowości posiada Rada Gminy. Współpracuje ona z Radą Sołecką. Zadaniem Rady Gminy będzie monitorowanie przebiegu realizacji zadań zawartych w Planie oraz ewentualne interweniowanie w przypadku stwierdzenia spóźnień lub nieuzasadnionej rezygnacji z realizacji zadania. Do zadań Rady Gminy należeć będzie również bieżąca ocena skuteczności Planu. Z procesem oceny będzie powiązana aktualizacja Planu – corocznie wraz z przeglądem wykonania Planu będzie proponowane, w miarę potrzeby, wprowadzanie nowych zadań, wynikających z rodzących się potrzeb i możliwości. Propozycje nowych zadań będą mogły być zgłaszane przez Radę Sołecką, Wójta, bądź radnych. Będą one, podobnie jak pierwotna wersja Planu, zatwierdzane najpierw przez Radę Sołecką, a następnie przez Radę Gminy.